

ZÖRGETŐ

A Rákosfalvai Református Gyülekezet lapja
I. évfolyam 1. szám

Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. (Jel 3.20)

Kedves Testvérek!

Megjelent az első újságunk. Húsvét lévén a Feltámadás és a Megváltás csodájáról szól. Reméljük, a magunk szerény eszközeivel hozzájárulunk, hogy az olvasó jobban átérezze az ünnep különlegességét, Isten kegyelmének felfoghatatlan megnyilvánulását.

Gyülekezetünk életében fontos esemény, hogy néhány hónapja Csenki András személyében új lelkipásztorunk van, aki újságunkban beszél az útról, amely Istenhez vezette.

Reméljük kiadványunk sokak örömére és lelki épülésére szolgál majd.

Egyúttal kérünk mindenkit, aki kedvet érez az újság szerkesztésében –írásában- részt venni, jelentkezzen Kiss Istvánnál (iratterjesztő asztal). Szeretnénk ugyanis, hogy egyre több saját írás kerüljön be a lapba, újságunk egyre inkább „rákosfalvai” legyen.

Isten gazdag áldását kívánva

Szerkesztők

„Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”

Beszélgetés Csenki András lelkipásztorral.

Csenki András gyülekezetünk néhány hónapja megválasztott lelkipásztora. 39 éves, nős, egy kisfiú édesapja. Arról az útról kérdeztük, amely ide vezette őt Rákosfalvára.

Hogyan kezdődött a „keskeny út”?

Ráckeven nevelkedtem ott töltöttem gyermekkoromat. Édesanyám arra lett figyelmes, hogy az udvaron sokszor elvonulok imádkozni. Logikusan egyébként nem magyarázható, hogy az imádságokat mi indította el bennem, mivel szüleim nem jártak templomba, otthon nem sokat hallottam Istenről. A nagymamám járt istentiszteletre, alkalomadtán elmentem vele. Édesanyám elvitt a helyi gyülekezetbe, ahol Komlósi Péter lelkipásztor úr két könyvecskét adott azzal a feltétellel, hogy járjak vasárnapi iskolába. Ehhez nem nagyon volt kedvem, de a könyvek megtetszettek. Szülői unszólásra beleegyeztem a vasárnapi iskolába, ahol nagyon jól éreztem magam, és megtaláltam a helyemet. Hazamenve mindent elmondtam, amit hallottam,

szavaim nagy hatással voltak édesanyám életére, és későbbi megtérésére. Ez Isten csodálatos munkája volt.

Innen sima út volt a lelkipásztori hivatásig...

Természetesen nem.

Kamaszkoromban eltávolodtam Istentől, éltem a serdülők lázadó életét.

Egyszer meghívtak Tahiba egy keresztény ifjúsági táborba, ahová minden lelki igény nélkül, inkább csak a buli miatt mentem el. Itt találkoztam egy lánnyal. Szerelem szövődött közöttünk, és ez a szerelem - hívő lányról lévén szó - csodálatos módon összefonódott azzal, hogy újra megtaláltam Istent. A szerelemnek vége lett, de Isten szeretete már átjárta a szívemet és megtartott a szakítás ellenére. Visszataláltam régi gyülekezetemhez. Ebben az időben volt Billy Graham emlékezőes prédikációja a

Népstadionban, sokatmondó címmel: „*András akció*”. Ez is nagy hatással volt rám, én is ott álltam a több száz ember között, aki átadta életét Istennek.

Lelkipásztorom egyre több feladatot bízott rám. Ifjúsági szolgálatokat végeztem, én vezettem a 13-16 éves fiatalokból álló, a konfirmáció utáni korosztálynak szóló „kis ifit.” Kapcsolatba kerültem az „Élet szava” nevű baptista missziós társasággal, ahol nagy hatást tett rám Daniel Bubar lelkipásztor szolgálata. Egyre jobban éreztem Isten elhívását, tudtam, nekem Isten igéjével kell szolgálnom és jelentkeztem a budapesti teológiára.

A teológia éve alatt újra és újra kérdésekkel találtam szembe magam. Megkérdőjeleződött bennem sok minden! Vártam Istentől a választ: hogy hol a helyem, mi a dolgom ebben a világban.

A végén ott találtam magam, mint a gyermekkoromban, elvonulva, elcsendesedve a házunk kis kamrácskájában imádkozva. Ez az imádság azonban más volt: ültem csendben szótlanul és vártam, hogy újra halljam Isten hangját. Hónapokkal később Isten elém hozott egy igét:

„Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2.20)

Ekkor értettem meg, hogy ami ellen harcolok, az rég nem létezik, mivel nem nekem kell a dolgokat magamban rendbe tenni hanem megteszi ezt az a Krisztus akiben meghaltam és újjászülettem. Így talált meg ismét a gyermekkorban elfogadott Megváltó felnőtként.

Hol szolgált lelkipásztorként?

Két évet Ráckeviden és néhány hónapot Tököl- Halásztelken, majd öt évig Zuglóban.

Minden eddigi szolgálatomra szeretettel gondolok vissza!

Hogyan került Rákospalotára?

Korábban kialakult bennem a vágy, hogy önálló lelkipásztor legyek, volt lehetőség, de nem próbáltam meg, mert nem éreztem teljesen biztosnak magam. Idővel minden kezdett letisztulni bennem. Hiszem Rákospalotára számomra ajándék Istentől, amikor ennek a lehetősége megérkezett, akkor már készen álltam az indulásra, de Isten kezére bízam utam és a döntést. Itt szeretném megköszönni a rákospalotai gyülekezet szeretetét és elfogadását. Köszönöm!

Miben látja a gyülekezet jövőjét?

Minden egyes emberben, a kis közösségekben. Ilyen pl. a bibliaóra közössége, az ifi, és a felnőtt konfirmációs csoport. Ha ezekben, a közösségekben a testvérek Isten és egymás felé fordulnak, megismerik, és szeretik a másikat, ott Élet fakad. Akkor lehetetlen, hogy ne történjen semmi. A közösség vonzó lesz, vonzza magához az arra járó embereket, keresőket. Én ebben látom a misszió lényegét.

A másik fontos dolog, minél több templomba járó ember

kapjon érdemleges választ az istentiszteleten, bibliaórán a számára fontos kérdésekre, gondokra. Ezért is kell egymást jobban megismerni!

Tudom, sokat kell még tanulnom, hogy ezt a gyakorlatban meg tudjam valósítani, de hiszem, hogy én csak eszköz vagyok, és az Úr építi a gyülekezetet.

Isten áldása kísérje szolgálatát gyülekezetünkben! Köszönöm a beszélgetést.

Sarkadi Nagy Pál: A Feltámadás és Élet

Én vagyok a feltámadás (Jn 11.25). Ez a kijelentés elsősorban azt jelenti, hogy Krisztus feltámadt a halottak közül, zsengejük lett azoknak, akik elaludtak (1Kor 15.20). Krisztus az Élet. Ezt az életet velünk Igéjében közli: *„Aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre”* (Jn 5.24). Ő azért jött el hogy életünk legyen (Jn 1.4). És neki hatalma van arra, hogy életet adjon azoknak, akiket Isten neki adott. (Jn 17.2). Tanulságos Pál apostolnak az első korinthusi levél 15. részében a feltámadásról szóló bizonyoságtétele. Olvasóit a feltámadásról akarja meggyőzni, de nem a feltámadásról beszél, hanem a feltámadás eredményéről. A névsornak nem az a célja, hogy a feltámadásról bizonyítékot adjon. A felsoroltak nem bizonyítanak, hanem az életükkel a feltámadásról bizonyoságot tesznek. Úgy beszél a feltámadásról, hogy az evangéliumot hirdet.

Az élet, melyet Krisztus ad, nem testi élet. *„Ami testtől született, test az, ami Lélektől született lélek az”* (Jn 3.6). Egyformán meghal hívő és hitetlen ember. De a hívő élete tovább folytatódik... *„Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben”* (2Kor 5.1).

A feltámadott Jézus életében való részvétel a hit. *„Én vagyok az élet; aki hisz bennem, ha meghal is él”* (Jn 11.25). A részesedés csak hit által történhet. A magunk erejével nem tudunk benne részesedni.

Mi az Ő élete elfogadásának bizonyosága? Az hogy a benne részesedő követi Őt. *„Aki engem követ nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága”* (Jn 8.12). Az ellenség megöli Jézust és Jézus mégis él. Amikor azt hiszik, hogy munkájának véget vetnek, munkája akkor kezdődik. Amikor azt hiszik hogy győztek, vereséget szenvednek. Krisztusról a döntő szót nem emberek mondják ki, hanem Az; aki erre a világra elküldte. Isten ebben a világban Krisztus

feltámadásával új időt kezdett el, melyben Isten országát a feltámadott Jézus életével építi.

A halállal szemben meg lehet állni közönyösen, kétségeskedve, de meg lehet állni diadalmasan is, ahogyan Pál írja: *„Hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által”* (1Kor 15.57). A halál lehet nyereség és veszteség. Pál számára nyereséget jelentett. *„Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség”* (Fil 1.21). Számunkra a halál akkor lesz nyereség, ha számunkra az élet Krisztus.

A feltámadást nem lehet emberi értelemmel megérteni és bizonyítani. Ki hiszi el a feltámadást? Aki már itt a földi életben átment a halálból az életbe. A hazatérő tékozló fiúról azt mondja az apja: *„ez az én fiam meghalt és feltámadott”*(LK 15.24). Pállal meggyőződéssel vallhatjuk: *„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.”*(Róm 8.38-39). Húsvétot ünnepelni nem azt jelenti, hogy Krisztus feltámadására emlékezünk. Ez az ünnep a feltámadott Jézussal való találkozás drága alkalma. Az Ő jelenlétében, közösségében való élet: Ez az élet győzi le szívünkben a kételkedést. Ezért Tamás története a kételkedők számára a legnagyobb ígéret. Azért van Tamás története számunkra megírva, hogy biztatást nyújtson a kételkedőknek: Az első húsvétkor a legnagyobb kételkedőből lett a legnagyobb hívő. Ő lett a feltámadás legnagyobb bizonyága, mert ő kételkedett legjobban a feltámadásban. Urunk húsvétkor a kételkedőkért is jön. Nem veti meg őket, mint ahogyan nem vetette meg Tamást sem, hanem át akarja vezetni a kételkedésből a hitbe, az új életbe, melyet Ő készített el az Őt szeretőknek.

(Részlet a Krisztus teljessége című könyvből Éjféli kiáltás misszió kiadó 2001.)

Pusztas Sándor

Triptichon

KERESZTREFESZÍTÉS

Most a kezébe verték a szeget
S a Vak, ki látott, csak állt ott
s remegett.
A vas rozogva verte át a csontot.
A Béna járt, s hogy elindult Feléje,
szívébe megbotlott.
A délutánban egy virág sikoltott.
S ki Néma volt, most szájaszélét
harapta
S habos nyálát készült a hóhér
arcába köpni.
Készült. -- De nem mozdult senki.
Hát lenyelte. S visszaállt helyére.

Mindenki ott állt a helyén.
Legyek dongtak arcán és szemén.
Már kezdődött zsibbadt érzékei éje.
S hogy lábát is átszögezték,
Többé egy lépést sem tett senki
Feléje.

CONSUMMATUM EST*

Eggyek már, a kereszt és a test.
Úgy fonódik rá a durva fára,
Mit vére lep s a pára,
Hogy eltorzul zsenge álla.
S válla
Lekornyul. Dúlt izma elernyed.
S két, kifacsart keze, úgy ugrik
hátra,
Mintha engedne az atyai szigor
S e percben nőne ki a szárnya!
Azt hinnéd vége.
Pedig csak a kezdet.

(* beteljesedett)

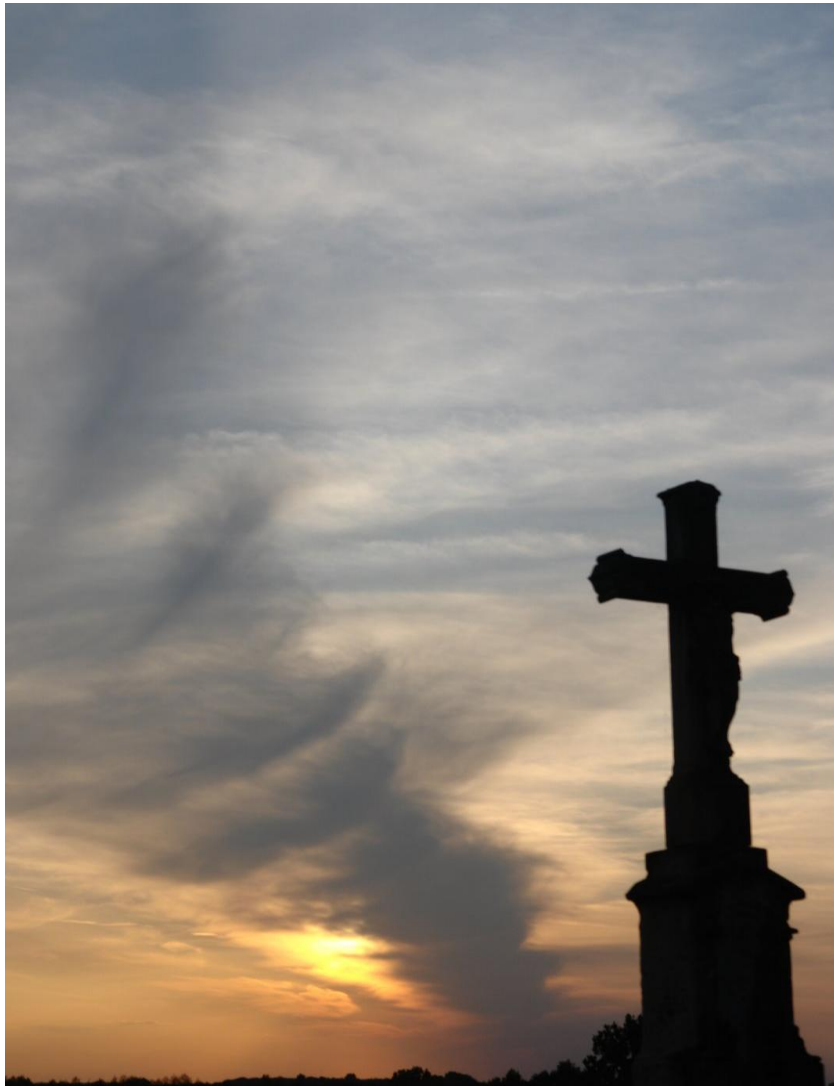
LEVÉTEL

Meg se mosták. Gyors ruhába tették.
Bár ott állt száz font mirrha, aloé.
S ott állt József Arimáth.
Látták sírni Máriát, ki siratta Fiát.
Gyors gyolcsba göngyölték a testét.
Közben sírtak. Szótlan remegtek.
S fölváltva lestek a közelgő estre
S a véres keresztre...

Pilinszky János Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszűnhetett dobogni szive -
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.*

*Harmadnapra feltámadt

ALKALMAINK:

Istentisztelet **Vasárnap 10 órakor**
(Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsora osztás)
Gyermek istentisztelet **Vasárnap 10 órakor**
(az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)

Felnőtt konfirmáció felkészítő **Kedd 19 órakor**

Biblia óra **Csütörtök 18 órakor**

lfi óra **Péntek 18 órakor**

HIVATALOS IDŐ:

Kedd	09:30-12:30-ig
Csütörtök	16:00-19:00-ig
Péntek	09:30-12:30-ig
Vasárnap	09:00-13:00-ig

Elérhetőségeink

CSENKI ANDRÁS lelkipásztor és **KISS LÁSZLÓ** gondnok

Cím: 1106 Budapest, Kerepesi út 69.

Telefon: 260-6943

e-mail: rakosfalva@gmail.com

www.rakosfalva.net

***Mindenkit szeretettel várunk
gyülekezetünkbe!***

Áldott Húsvéti
Ünnepeket!

